

[Finansministeren.]

hr. Aksel Larsen, der spurgte mig om, hvilket tal der var det rigtige, 600 eller 800 mill. kr. Jeg kan sige til ham, at begge tallene er rigtige. Så vidt vi kan skønne i dag, vil udgifterne uden nogen lovændring stige med 800 mill. kr. som følge af dette budget og den finanspolitik, vi i almindelighed har haft her i landet. Det skyldes dyrtidsportioner, det skyldes landbrugets devalueringdækning, det skyldes prisstigninger som følge af devalueringen, og det skyldes andre ting som f. eks. det efterslæb, som skal ordnes for tjenestemændene. I alt løber det op til 800 mill. kr., og det er udgifter, der ikke er taget højde for i finanslovsforslaget, da det blev fremsat i slutningen af november måned. De var altså i alle tilfælde uden hensyn til, hvilken regering vi har, kommet på. At vi så har foretaget det arbejde, at vi er gået ind i budgettet og har sagt, at ikke mindst under hensyn hertil, men også under hensyn til den opfattelse, vi havde i forvejen, må budgettet nedskæres, og at vi tilsigter en nedskæring på 600 mill. kr., det betyder ganske rigtigt, at det kan blive en nettoforøgelse på 200 mill. kr. imod en nettoforøgelse, som vi ellers ville have fået, på 800 mill. kr. Det er altså 600 mill. kr.s nedskrivning af udgifterne.

(Kort bemærkning).

Haanstrup Clemmensen: Jeg er jo lykkelig og glad over, at hr. Aksel Larsen viser den interesse, at han vil låne flere og flere konservative tryksager og oplyses bedre og bedre; det har man da lov at håbe på kan få visse saglige resultater.

Jeg gør lige for at forebygge misforståelser opmærksom på, at den Valg-Orientering, hr. Aksel Larsen bad om at låne, jo ikke var et fortroligt partidokument; den slags ved jeg godt man ved andre lejligheder somme tider ser svinge rundt i huset her. Der var tale om en redegørelse, der var offentliggjort i dagspressen, og jeg ved ikke, om hr. Aksel Larsen slet ikke har haft tid til at læse aviser på det pågældende tidspunkt. Der fremgik det tilstrækkeligt tydeligt efter vor opfattelse.

Jeg kan heller ikke forlange, at hr. Aksel Larsen skulle have tid til at se den kon-

servative udsendelse i fjernsynet. Der blev det udtrykkelig sagt vedrørende den kommunale skattefradragsret, at vi principielt var tilhængere af en sådan fradragsret, men at forslaget blev afvist og tidspunktet i første omgang var forpasset. Så vi har altså ikke stukket noget under stolen. At vi i et valgmanifest giver udtryk for vore principielle synspunkter vedrørende disse ting og dermed også for virkninger over et år frem i tiden, kan vel ingen bebrejde os. Jeg tror, vi ganske tydeligt har holdt vore valgløfter indtil nu, og det synes jeg hr. Aksel Larsen skulle respektere.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Jeg må sige, at oplysningen om de 800 mill. kr. forbavser mig, ikke så meget at den kommer igen, for vi har jo hørt den nogle gange, men på grund af den forklaring, der kom. Vi har ikke fået det nærmere dokumenteret. Jeg forstår, at man skal afgive disse oplysninger til finansudvalget, og så kan vi jo se på det; men jeg vil gerne sige, at det stemmer i hvert fald ikke med de tal, der forelå for mig som finansminister, altså spørgsmålet om, hvor meget devalueringen vil betyde i udgiftstigning på statsbudgettet. Nu ved jeg ikke, om man også har taget indtægterne i betragtning, for sagen er jo den, at når prisniveauet stiger, er der også visse afgifter, der giver noget mere. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men den beregning, der foreligger for mig, går ud på, at der ikke bliver nogen stor stigning, når jeg ser bort fra landbruget, at altså de egentlige devalueringsprisvirkninger og den slags balancerer nogenlunde med afgiftsvirkninger. Men så er der naturligvis hjælpen til landbruget, som vi jo heller ikke er modstandere af; dér kan man måske være uenig om, hvor meget det skal være, men alt det får vi vel at se, når det kommer frem til finansudvalget.

Jeg kan sige, at havde man gennemført de forslag, vi havde fremsat, og som faldt den 15. december, så var der blevet et overskud, så var der ikke tale om, at man ud over engangsskatten skulle komme og forlange yderligere skatter.

Hermed sluttede forhandlingen.